

บทที่ 1

บทนำ

ในอดีตเกย์ตระกร ในชนบทได้เลี้ยงโโค ไว้เพื่อเป็นอาหาร ใช้แรงงานในการเกษตร และขายเป็นรายได้มีมากเป็น ดังนั้น การเลี้ยงโโคจึงเปรียบเหมือนมีนาครา ไว้ประจำบ้าน แต่เนื่องจากว่าในปัจจุบันนี้มีการใช้เครื่องจักรกลทดแทนแรงงานจากโโค ดังนั้น เกษตรกรจึงเดียง โโคควบคู่ไปกับการเพาะปลูกเพื่อขายเป็นรายได้เท่านั้น ในการเลี้ยงต้องอาศัยแรงงานสามชิก ในครอบครัวเป็นหลัก เมื่อแม่โโคให้ลูกจึงขายลูกโโคให้แก่พ่อค้าในห้องถิน หรือเป็นมรดกสืบทอด ให้ลูกหลานต่อไปในอนาคต โโคที่นิยมเลี้ยงคือโโคพื้นเมือง เช่น เกษตรกรในภาคเหนือตอนบน ของประเทศไทยมักจะเลี้ยงโโคดอย และโโคขาวลำพูน เป็นที่นิยมมาก มีสมรรถนะการสืบพันธุ์ดี เลี้ยงง่าย ทนต่อสภาพแวดล้อมในชนบทได้ดี ต้นทุนในการเลี้ยงต่ำ เพราะใช้หญ้าหรือพืชตามแหล่ง ธรรมชาติมาเป็นอาหาร นอกจากนี้ยังได้มูลโโคทำปุ๋ยใส่แปลงพืชอีกด้วย

ในปี 2544 มีจำนวนโโคเนื้อในประเทศไทยทั้งสิ้น 5,226,534 ตัว โดยส่วนใหญ่เป็น โโคพื้นเมือง (ประมาณ 60 %) จำนวนโโคดังกล่าวลดลง 18.78 % เมื่อเทียบกับปี 2534 แต่เพิ่มขึ้น 14.47 % เมื่อเทียบกับปี 2541

โโคขาวลำพูนเป็นโโคพื้นเมืองของไทยที่พบรากในภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะในเขต จังหวัดเชียงใหม่และลำพูน โโคขาวลำพูนเป็นโโคที่มีความทนทานต่อโรคและแมลง กินง่าย และอยู่ง่าย ซึ่งเหมาะสมสำหรับเลี้ยงในชนบท นอกจากนี้ยังมีสมรรถนะการสืบพันธุ์ และการ เจริญเติบโตที่ค่อนข้างดี

ระหว่างปี 2537 ถึง 2540 โครงการอนุรักษ์และส่งเสริมการเลี้ยงโโคขาวลำพูน ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้มอบหมายให้ โครงการฯ ดำเนินการ เรียนรู้และศึกษาถึงความหลากหลายทางชีวภาพ ของโโคขาวลำพูนในจังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงการอนุรักษ์และฟื้นฟูสายพันธุ์ ของโโคขาวลำพูน ที่เสื่อม化 ลงในปัจจุบัน โครงการฯ ได้ร่วมมือกับศูนย์วิจัยและพัฒนาโโคขาวลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ จัดทำโครงการเพื่อรักษาและกระจายแหล่งพันธุกรรมของโโคขาวลำพูน

(Kao Lamphun Cooperative Program) โดยจัดสรรโภภารลำพูนรุ่นเพศผู้ไม่ต่อนในโครงการฯ จำนวน 26 ตัว ให้แก่เกษตรกรรายย่อยหมู่บ้านร่องแหง ตำบลหนองแก้ว อําเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 12 ราย โดยเป็นการเลี้ยงแบบแบ่งผ้า ซึ่งจะแบ่งรายได้จากการขายโโค หลังหักต้นทุนค่าพันธุ์โโคแล้วให้เกษตรกรในโครงการฯ ครึ่งหนึ่ง

เป็นที่ทราบกันดีว่าข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะการเจริญเติบโต ความสมบูรณ์พันธุ์ และรายได้จากการเลี้ยงโโคพื้นเมืองของเกษตรกรในชนบทยังมีไม่มากนัก ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการจดบันทึกข้อมูลประจำตัวโโค เช่น วันพ升พันธุ์ วันคลอดลูก ตลอดจนรายได้จากการเลี้ยงโโค ทำให้นักวิจัยขาดข้อมูลดังกล่าว นอกจากนี้เกษตรกรก็ยังประสบปัญหาการขายโโคอีกด้วย ปัญหานี้คือ 1) ไม่ทราบว่าขายโโคเมื่อไหร่จะได้ราคาดี และ 2) พ่อค้าใช้วิธีซื้อเหมาโดยไม่มีการซั่งน้ำหนักตัวโโคตามมาตรฐานสากล ทำให้เกษตรกรต้องเสียเปรียบพ่อค้าตลาด แต่สำหรับพ่อค้าโคมักจะไม่ประสบปัญหาการซื้อโโคจากเกษตรกร เพราะว่ามีประสบการณ์ซื้อ-ขายโโคนานาน จึงทราบความเคลื่อนไหวของราคากोอยู่เสมอ และก็ยังสามารถประเมินน้ำหนักโโคได้ใกล้เคียงกับน้ำหนักจริงอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้คือ

- 1) เพื่อประเมินความสมบูรณ์พันธุ์ และรายได้จากการเลี้ยง ตลอดจนสร้างสมการ นำน้ำหนักตัวโโค สำหรับโโคพื้นเมืองที่ฟาร์มโโคของนายโภตต์ ปัญญาฤกษ์ เกษตรกรหมู่บ้านห้วยเดือ ในเขตอำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน ซึ่งได้เลี้ยงโโคแบบพั่งพาร์มชาติ
- 2) เพื่อประเมินสมรรถนะการเจริญเติบโตของโโคที่เลี้ยงโดยเกษตรกรรายย่อย หมู่บ้านร่องแหง ในเขตอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเข้าร่วมโครงการเลี้ยงโโคภารลำพูนรุ่นเพศผู้ไม่ต่อนแบบแบ่งผ้า
- 3) เพื่อประเมินอิทธิพลของฤดูกาล เพศโโค ความเยาว์รอบอก ความยาวลำตัว ความสูง อายุโโค และปฏิกริยาเริ่มระหง่าน ต่อราคายาายโโค และสร้างสมการทำนาย ราคายาายโโค สำหรับโโคพื้นเมืองที่ตลาดนัดทุ่งฝ้าบด ในเขตอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการเก็บข้อมูลในฟาร์มเกษตรกรเอง ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้จึงน่าจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อกเกษตรกร ดังนี้

1) ข้อมูลสมรรถนะการเจริญเติบโต ความสมบูรณ์พันธุ์ และรายได้จากการเลี้ยงโคสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการเลี้ยง การจัดการ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรที่เลี้ยงโคพื้นเมืองแบบพึ่งพาธรรมชาติ

2) เกษตรกรสามารถใช้สมการที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เพื่อประมาณน้ำหนักตัว และราคาขายโคพื้นเมือง ซึ่งจะช่วยให้เกิดความยุติธรรมในการซื้อ-ขายโคสำหรับเกษตรกร

3) ทราบอิทธิพลของฤดูกาล เพศโค ความเยาว์รอบอก ความยาวลำตัว ความสูง อายุโค และปฏิกริยาเริ่มระห่ำว่างฤดูกาลกับเพศโค ว่ามีความสำคัญต่อราคาขายโคพื้นเมืองในตลาดนัด หรือไม่ ทำให้เกษตรกรสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนซื้อ-ขายโคกับพ่อค้า ในตลาดนัดได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved